

Lid gebleven of afgehaakt, Loulou, Ada en Annette hopen iedereen te treffen op de reünie op 3 november. Dat wil zeggen: De Magna Petemeisjes die net als zij aankwamen in 1968 en daarmee de laatste volledige damesjaargang van de vereniging waren voordat zij fuseerden met mannenbolwerk Vindicat.

Parelkettinkjes, plooirokken en pennyschoes

'We zijn nu Magna Petentes Groninger studentes Hoezee.'

In de tuin van Ada Stuurman-Bieze in Emmeloord geven drie vrouwen van achter in de zestig hun jaarlied ten beste. Op het eind de armen in de lucht. 'Jeejee-jejee!' Op 3 november hopen ze op een veelvoud aan zangeressen in sociëteit Mutua Fides aan de Grote Markt. Het liefst met de baretten van vroeger op.

Ada Bieze uit Veendam, Annette Hamminga uit Zuidlaren en Loulou Lagro, die in Parijs woonde, kwamen in 1968 naar Groningen om respectievelijk farmacie, rechten en Frans te studeren. En voor een mooie tijd natuurlijk. Waar kon dat beter dan bij Magna Pete? Het was het laatste echte Magna Petejaar. De vrouwenvereniging, in 1898 voortgekomen uit wandelclub Pluvia, zou op 1 mei 1970 fuseren met het studentencorps Vindicat atque Polit. De tijd was er rijp voor, maar weerstand was er ook. Heel wat Magna Petenten zegden vanwege de fusie hun lidmaatschap op. 'Ik ook', bekent Loulou Semmelink-Lagro. 'Ik was niet tegen de jon-

Loulou Lagro, Annette Hamminga, Ada Bieze

Jaargangfeestje en Reünie Magna Pete 120 jaar

Het feestje van het jaar 1968 op 3 november – opgave bij a.boehmer@planet.nl – is niet het enige Magna Pete-evenement. Twee dagen eerder, op donderdag 1 november, zijn alle Magna Petenten welkom in de Martinikerk om te vieren dat de vereniging 120 jaar geleden werd opgericht. www.magnapete120.com

gens, maar ik vond het zo stinken en zo'n gore toestand op Vindicat.'

Nog niet de helft van de 270 jaargenotes bleef lid, volgens de drie. Bij de afhaaksters zaten ook meiden die de studie niet leuk vonden, of die onbedoeld zwanger waren geraakt. Dat laatste was toen schering en inslag, de pil was nog geen gemeengoed. Annette: 'Met name na het eerstejaarsbal was het raak.'

Van het eigen onderkomen aan de Hofstraat naar mannenbolwerk Mutua Fides. Het vergde aanvankelijk enig lef. Annette: 'Je durfde niet in je eentje naar binnen, je werd van top tot teen bekeken. Droegen we een vest, zeiden ze: Je moet je jas hier uit doen. En we mochten niet op het balkon in het begin, dat was heilig.' De meisjes hadden een Magna Petezaal waar ze zich konden terugtrekken.

Ada twijfelt, Annette, die later een jaar in de Senaat van Vindicat zat, vond het leuker

bij de jongens. Aan de Hofstraat was het best een tuttige bedoening. 'Parelkettinkjes, plooirokken en pennyschoes. Gluren naar elkaar. Koffie uit de kraantjespot, maar al héél snel aan de sherry.'

Nu zijn de drie alumni reünist van een studentencorps dat de laatste twee jaar schandaal aan schandaal rijgt en met geweldadige ontgroeningsrituelen en seksisme al te veel de media haalt. Dat het huidige bestuur daardoor de bestuursbeurs kwijt is, daar hebben ze het zelf naar gemaakt, vinden Ada, Annette en Loulou. Maar hun feestpret laten de dames niet bederven. Reken maar dat achter de schermen oud-bestuurders en oud-leden van Vindicat de jonge generatie met vereende krachten weer op de rails proberen te krijgen, zeggen ze. Maar ze vinden ook: Vindicat ligt wel erg onder een vergrootglas. Annette: 'Bij jou thuis breekt ook wel eens een kopje.'